

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 7C/68/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416203857
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Redenkovičová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2017:1416203857.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Tatianou Redenkovičovou Koprdivou, v právnej veci žalobcu : POHOTOVOST' s.r.o., so sídlom ul. Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast.: JUDr. Barbora Korenecová, advokát, so sídlom ul. Slnecná č. 765/3, 900 45 Malinovo, IČO: 42174902, proti žalovanému : B. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. K. č. XXXX/XX, XXX XX K., o zaplatenie istiny 22,95,-eur titulom poplatku, istiny 90,22,-eur titulom známeho úroku, istiny 38,31,-eur titulom poplatku za upomienku a zmluvnej pokuty vo výške33,-eur a trovy mediačného konania v sume 139,65,-eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v celom rozsahu z a m i e t a.

II. Žalovanému súd p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

III. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 15.12.2015, doručenou Okresnému súdu Bratislava IV dňa 27.04.2016, sa žalobca domáhal zaviazania žalovaného k zaplateniu istiny 22,95,-eur titulom poplatku, istiny 90,22,-eur titulom známeho úroku, istiny 38,31,-eur titulom poplatku za upomienku a zmluvnej pokuty vo výške33,-eur a trovy mediačného konania v sume 139,65,-eur s príslušenstvom (spolu 324,13,-eur) s odôvodnením, že Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 109401148 z 2.12.2013 žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 700 eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť žalobcovi, zaplatiť odplatu pri poskytovaní fin. prostriedkov vo výške 405,95 eur a úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 274,05 eur, a teda zaplatiť celkom sumu 1380,- eur. Odplata predstavovala ročnú percentuálnu mieru nákladov 97,14% a úrok bol vo výške 39,15% ročne z poskytnutého úveru. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť sumu 1380,- eur do 11.12.2014 na účet veriteľa alebo v hotovosti mandatárovi. Celkovú čiastku 1380,- eur sa žalovaný zaviazal uhradiť v 12 splátkach po 115 eur mesačne k 11. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 11.01.2014. Žalovaný z uvedenej čiastky uhradil 1035,- eur. Žalobca mal za to, že žalovaný je povinný mu uhradiť celkom 324,13 eur, z toho poplatok 22,95 eur a úrok 90,22 eur, poplatok za upomienky 38,31 eur, zmluvnú pokutu 33,- eur, trovy mediačného konania 139,-eur. Žalobca v odpovedi na výzvu súdu podaním zo dňa 8.8.2016 okrem iného uviedol: Žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 02.12.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa žalovaný zaviazal uhradiť istinu vo výške 700,00 EUR s nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom 680,- EUR. V zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 109401148 na prednej strane je uvedené nasledovné: „Spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 1.380 EUR, ak nie je dohodnuté inak do 11.12.2014 na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi. Vzhľadom na uvedené sa zmluvné strany dohodli, že doba trvania zmluvy o

spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy nastane dňa 11.12.2014." Následne však dlžník požiadal v ten istý deň o možnosť využitia splátkového kalendára Dohody o plnení v splátkach. Dlžník bol dňa 02.12.2013 s predmetnou Dohodou oboznámený, na znak čoho ju podpísal, a preto mal vedomosť aj o existencii náležitosti, ktoré v nej následne boli uvedené. Spotrebiteľ sa zaviazal uhradiť celkovú čiastku v 12 pravidelných mesačných splátkach vo výške 115,00 EUR, vždy k 11. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 11.01.2014. Ročná percentuálna miera nákladov je stanovená v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 109401148 vo výške 97,14 %. RPMN je v zmluve o úvere uvedená správne a vypočítaná v zmysle platných právnych predpisov. Výška RPMN je taktiež v dokumente Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, s ktorým bol klient oboznámený pred poskytnutím úveru, čo potvrdil aj svojím vlastnoručným podpisom a je rovnaká ako v samotnej zmluve o úvere č.109401148. Spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. poskytla klientovi pred podpísaním zmluvy a následne pri podpísaní zmluvy pravdivé, riadne a úplné informácie. V zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 109401148 zo dňa 02.12.2013 je odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 274,05 EUR. V zmluve o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľ zobral na vedomie, že výška priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 50,91 %. Zákon v čase uzatvorenia zmluvy o úvere nestanovil maximálne možnú prípustnú výšku odplaty. Ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014, odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014. Znamená to, že pokiaľ bola spotrebiteľovi poskytnutá pôžička alebo úver na základe zmluvy uzavretej do 31.05.2014, obmedzenie výšky odplaty sa tu nebude aplikovať. Regulácia odplaty sa riadi § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutia peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Na peňažnom trhu boli v čase poskytnutia úveru stovky iných subjektov, ktorí vystupovali ako veritelia pri poskytnutí úveru. Klient uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere so spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. slobodne, vážne, zrozumiteľne, nie v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok, čo potvrdil svojím podpisom. Hlavným predmetom zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 109401148 je odplatné poskytnutie finančných prostriedkov zo strany veriteľa (žalobcu) dlžníkovi (žalovanému), pričom ekvivalentom ceny plnenia je v danom vzťahu dohodnutý úrok, resp. odplata za poskytnutie finančných prostriedkov. Úrok patrí žalobcovi od vzniku úverového vzťahu, resp. poskytnutia finančných prostriedkov, a to až do doby, kedy boli poskytnuté finančné prostriedky vrátené žalobcovi. Uplatnený nárok žalobcu v podobe úroku vo výške 39,15 % ročne, ktorý bol dohodnutý v zmluve o spotrebiteľskom úvere v bode 2, vzhľadom na povahu a podmienky úverového vzťahu, ako aj jeho zabezpečenie považuje žalobca za primeraný a v súlade s dobrými mravmi, keďže v danom období podstatným spôsobom neprevyšoval výšku odplaty (úroku) v obdobných prípadoch pri poskytovaní úverov inými nebankovými subjektmi, resp. bankami pri istom druhu finančných produktov.

Poplatok vo výške 405,95 Eur predstavuje administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou tým spojenou. Slovenská právna úprava v oblasti úverov „účtovaniu“ poplatku výslovne nebráni. Zákon o spotrebiteľských úveroch totiž výslovne spomína niektoré poplatky: za notárske služby, poplatok za predčasné splatenie úveru, poplatok za vedenie účtu atď.. V prípade definície celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom sa napr. uvádzajú o.i. aj poplatky akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Je teda zrejmé, že slovenské právo a slovenský zákonodarca poplatok za spracovanie zmluvy nielenže pripúšťa, ale aj výslovne uvádza. Zmluvné strany sa v bode 8 Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru dohodli na tom, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33,00 Eur. Súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli aj Všeobecné podmienky poskytnutia úvere v zmysle bodu 10 VPPU zmluvné strany prejavili vôľu využiť mimosúdne inštitúty riešenia sporov vznikajúcich z tejto zmluvy o úvere. Za týmto účelom uzatvorili mediačnú dohodu, na základe ktorej prejavili vôľu, aby všetky spory vyplývajúce zo zmluvy o úvere, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, boli riešené pred Mediačným centrom registrovaným na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky zriadeným a vedeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35922761, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sa, vložka č. 3530/B. Vzhľadom k tomu, že žalovaný ani po vyzvaní neuhradil spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. celú dlžnú sumu, v zmysle zmluvy o úvere táto podala na

Mediačné centrum prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrh na začatie mediačného konania. Pokus o vyriešenie sporu mediáciou však nebol úspešný pretože žalovaný zmaril mediačné konanie vedené pod sp.zn. MK 02296/15. Na základe vyššie uvedeného vznikli veriteľovi trovy, ktoré pozostávajú z poplatku za mediačné konanie 59,75 eur a 2 úkonov právnej pomoci po 39,95 eur prevzatie a príprava právneho zastúpenia navrhovateľa, vyhotovenie návrhu na začatie mediačného konania, t.j. spolu 139,65 eur (vyhlásenie mediátora).

2. Žalovaný prevzal žalobu s prílohami , s poučením podľa CSP spolu s výzvou na vyjadrenie sa k nej dňa 27.06.2016, k podanej žalobe sa vyjadril písomným podaním zo dňa 28.06.2016 doručeným súdu dňa 06.07.2016 (I.č. 38) , uplatnený nárok žalobcu rozporoval s tým, že poprel dôvodnosť tvrdených a uplatňovaných nárokov žalobcu , prehlásil, že žalobcovi nič nedlží. Poukázal na to, že odplata za poskytnutie peňažných Prostriedkov 405,95 Eur predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov 97,14 % vypočítanú podľa zákona č. 129/2010 Z.z. a namietal, že žalobca do výpočtu RPMN nezahrnul úrok, ktorým sa mal úročiť úver (úroková sadzba 39,15 % p.a.) a teda úver poskytnutý na základe označenej zmluvy je bezúročným a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov). Mal za to, že do výpočtu RPMN mal žalobca v zmysle uvedeného zákona zahrnúť nielen odplatu za poskytnutie úveru (sumu 405,75 Eur), ale aj úrok vo výške 39,15 % p.a., ktorým úročí úver. Poukázal na ust. § 2 písm. i) , písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov. Mal za to , že do celkových nákladov mal žalobca zahrnúť nielen odplatu v sume 405,75 Eur, ale aj úrok 39,15 % p.a. a ak by tak spravil, potom by výška RPMN nebola 97,14 %, ale až 228.92 %. V uvedenom spočíva porušenie zákonnej povinnosti žalobcu ako veriteľa uvádzať správne a pravdivé údaje. V tomto prípade uviedol nepravdivý údaj v môj neprospech, v dôsledku čoho je úver bez úročný a bez poplatkov. Poukázal na to, že RPMN úveru je neprimerane vysoká, je v rozpore s dobrými mravmi a so zákonom. Priemerná hodnota RPMN v čase uzavretia zmluvy za porovnateľný úver bola vo výške 46,30 %, čiže v tomto prípade je viac ako 5 násobná (skutočná RPMN je 228,92 %). Takúto výšku považujem za úžernícku a odporujúcu zákonu a zmluva by mala byť neplatná ako celok. K samotnej výške odplaty za poskytnutie úveru, a rovnako aj úroku uviedol, že sú neprimerane vysoké, v rozpore s dobrými mravmi a teda aj neplatné a na základe uvedeného mu žiadna iná povinnosť ako vrátiť úver 700,- Eur nevznikla. Úver uhradil a nemá žiadne záväzky voči žalobcovi (zaplatil sumu 1035,- Eur a tým si splnil všetky povinnosti, vrátane tých ktoré žalobca žaluje - suma 335,- Eur ako rozdiel medzi 1035,- Eur a 700 eur by pokryla aj žalované sumy). Poukázal na praktiky žalobcu (ako ich použil aj v tomto prípade), ktoré sú nekalou obchodnou praktikou a majú za následok porušenie právnych predpisov. Spochybnil to, že uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere je platnou, a v prípade že by aj platným právnym úkonom bola, potom úver poskytnutý na jej základe by bol bezúročný a bez poplatkov. V dôsledku toho bol povinný žalobcovi zaplatiť len sumu 700,- Eur, a ku dňu podania žaloby si svoje povinnosti splnil. Je všeobecne známou skutočnosťou, že postup žalobcu spočívajúci v uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a súčasnom (alebo bezprostredne nasledujúcom) uzavretí dohody o plnení v splátkach bol aj Národnou bankou Slovenska vyhodnotený ako nekalá obchodná praktika a takýto postup bol zakázaný ďalej uplatňovať (rozhodnutie Bankovej rady Národnej banky Slovenska zo dňa 07.06.2016. číslo GUV-709/2016, ktorým potvrdila prvostupňové rozhodnutie, ktorým sa žalobcovi ukladá povinnosť zdržať, sa používania nekalej obchodnej praktiky spočívajúcej v tom, že so spotrebiteľom je súčasne alebo v bezprostrednej časovej následnosti uzatváraná zmluva o spotrebiteľskom úvere splatnom jednorazovo a dohoda o splátkach toho istého úveru). Poukázal na obsah tohto rozhodnutia v nasledovnom:

a) uzavretie právneho úkonu za použitia nekalej obchodnej praktiky spôsobuje neplatnosť právneho úkonu, a to z dôvodu podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

b) zároveň. ak by aj nešlo o prípad absolútnej neplatnosti úver podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere by sa musel považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Tento dôvod je podľa žalobcu daný nesprávnosťou výpočtu RPMN v jeho neprospech ako spotrebiteľa (žalovaného), nakoľko hodnota RPMN pri predpoklade, že sa úver spláca len jednou splátkou (ako to vyplýva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú žalovaný uzavrel) je odlišná a nižšia, než ak sa spláca vo viacerých splátkach (dohoda o plnení v splátkach). Pri uzavretí dohody o plnení v splátkach nedošlo k zmene hodnoty RPMN, čiže okrem nekalosti takéhoto postupu (keďže v rozpore so zákonom žalovanému nebol poskytnutý pravdivý údaj ktorý je reálne vyšší ako ten, čo sa uvádza v zmluve) ide aj dôvod, pre ktorý sa v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov (§11 ods. 1 písm. d) Zák. č. 129/2010 Z.z.). Dôvodom bezúročnosti je , že dohoda o RPMN uvedená v zmluve je neplatná, a to pre rozpor s dobrými mravmi, nakoľko podstatným spôsobom prevyšuje priemernú hodnotu RPMN. V dôsledku neplatnosti dojednania o RPMN platí, že takýto údaj v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje hoci ide o povinnú náležitosť (§ 9 ods. 2 písm. j) , a ide o ďalší

dôvod bezúročnosti úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. Dôvodom bezúročnosti je skutočnosť, že dohoda o výške úroku je neplatnou. Úroková sadzba bola v zmluve stanovená v hodnote 39,15 % ročne. Priemerná a teda obvyklá výška úrokovej sadzby na finančnom trhu v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi stranami sporu bola 12,83 % ročne. Výška úrokovej sadzby v zmluve prevyšuje obvyklú (priemernú) úrokovú sadzbu na finančnom trhu o viac ako 200 %, pričom takéto prevýšenie ju v rozhodovacej činnosti súdov považované za neplatné z dôvodu rozporu s dobrými mravmi a predstavuje tzv. civilnoprávnu úžeru.

Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. 3Co 3/2011 Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom u ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti za neprímerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyselnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (napr. rozhodnutie rak. Najvyššieho súdneho dvora OGH 30b 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery u z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstaty trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ). Ak by sa preukázal najmenej nepriamy úmysel veriteľa, išlo by pre zmenu o neplatnosť úverovej zmluvy pre rozpor so zákonom, Trestným zákonom § 235 TZ. Ak by nešlo o nadvládu žalobcu nad žalovaným (tieseň, čiastočná ľahkomyselnosť), tak odvolací súd poznamenáva, že vo veciach tzv. nebankových subjektov sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky. Rozhodne nie však viac ako 100 % oproti priemeru bánk a musia sa zohľadniť aj osobitosti prípadu. Výška úrokovej sadzby je pre svoju neprímeranú výšku neprijateľnou podmienkou a túto nie je možné ani modifikovať. Podľa judikatúry Súdneho dvora Európskej únie (C-618/10), podľa ktorej nemožno neprijateľnú zmluvnú podmienku modifikovať, pretože by nič neodradzovalo nečestného dodávateľa od nekalých obchodných praktík, keďže by súd zmenou zmluvnej podmienky vlastne udržiaval nečestnú obchodnú prax. Článok 6 ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje právna úprava členského štátu, akou je článok 83 legislatívneho dekrétu 1/2007 o prepracovaní všeobecného zákona o ochrane spotrebiteľov a užívateľov a ďalších doplňujúcich zákonov zo 16. novembra 2007, ktorá vnútroštátnemu súdu umožňuje v prípade, že rozhodne o neplatnosti nekalej podmienky, ktorá je súčasťou zmluvy uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, doplniť uvedenú zmluvu tým, že zmení obsah tejto podmienky. Teda aj pokiaľ ide o cenu úveru, aj tejto zložky sa dotýka vadnosť právneho úkonu. Neprijateľnú cenu úveru súd v zmysle rozsudku C-618/10 Banco Espanol neupravoval do prijateľnej výšky. Rozsudky súdneho dvora majú retroaktívny účinok. Neplatné dojednanie výšky úrokovej sadzby znamená, že údaj o ročnej úrokovej sadzbe zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje. V zmysle § 9 ods. 2 pís. i) zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva musí obsahovať údaj o úrokovej sadzbe a preto v prípade, ak ho neobsahuje ide o bezúročný úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) uvedeného zákona. Nie je pochýb o tom, že požiadavky zákona vyjadrené v § 9 ods. 2 na obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere znamenajú, že tieto náležitosti majú vyjadrovať platné dojednanie konkrétnych údajov resp. vyjadrenie platných údajov. Platnými sú pritom len také údaje, ktoré sú v súlade so zákonom, čo v prípade údaje o RPMN úveru alebo údaje o úrokovej sadzbe sa konštatovať nedá. Suma 274,05 Eur je číselné vyjadrenie úrokovej sadzby 39,15 % ročne použitej na istinu úveru 700,- Eur. a má sa porovnávať s priemernou úrokovou sadzbou. V čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola priemerná úroková sadzba vo výške 12,83 %. V zmluve bola teda určená sadzba o viac ako dvaaplnásobok vyššia ako bola priemerná hodnota. K tzv. administratívne poplatku uviedol, že jeho výška je nezákonná. Administratívny poplatok má podľa tvrdenia žalobcu spočívať v administratívnych nákladoch na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou. Považoval za absurdné a neobhájiteľné, aby doplnenie jeho osobných údajov a číselných údajov o úvere do vopred predformulovaného a typizovaného znenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavovalo náklady vo výške 405,95 Eur. Je nelogické, aby náklady na vyhotovenie takejto zmluvy (ktorá je typizovaná, čiže nebola vytvorená pre mňa ako niečo unikátne, jedinečné čo by si vyžadovalo niekoľko hodín práce) prevyšovali sumu úroku. Tzv. administratívne náklady podľa žalovaného nie sú ničím iným, ako skrytým úrokom a obchádzaním zákona. Pretože je zásadný rozdiel do zmluvy dať ako úrokovú sadzbu 39,15 % ročne, a dať reálnu úrokovú sadzbu 97,14 % p.a. (skrytý úrok). Zmluvné ustanovenie o poplatku za vyhotovenie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere je považované v súdnej praxi za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok KS v Prešove z 21.11.2012 sp. zn. 18Co/109/2011 - Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu

po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami o spotrebiteľských úverových vzťahoch). Vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme je zákonnou povinnosťou veriteľa, teda nejde o „službu“ poskytovanú spotrebiteľovi (žalovanému) nad rámec zákonných povinností žalobcu. Vyhotovenie zmluvy v písomnej forme je činnosťou, ktorá je v prvom rade v záujme žalobcu ako veriteľa. Ako by zmluvu žalobca ako veriteľ nevyhotovil v písomnej forme, ide z jeho strany o porušenie zák. č. 129/2010 Z.z. a to má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z.). A súčasne ide aj o také porušenie jeho povinností, za ktoré mu orgán dohľadu môže uložiť opakovane sankcie. Vyhnotením zmluvy a v písomnej forme mi teda po materiálnej stránke nebolo nič dodané, žiadne skutočné plnenie. Administratívna činnosť a náklady spojené s ňou v súvislosti s uzavretím zmluvy o úvere majú byť kryté úrokom, ide o vlastnú internú záležitosť veriteľa (žalobcu). (roz. Krajského súdu v Trnave, ktorý v rozsudku 24Co/587/2015 zo dňa 18.05. 2016 potvrdil správnosť prvoinštančného rozhodnutia o neprijateľnosti takéhoto typu poplatku a uviedol nasledovné : Z označenia spracovateľský poplatok je jednoznačné, že má ísť o poplatok w spracovanie úveru, t.j. za úkony 10 strany veriteľa súvisiace s poskytnutím úveru, ako napr. oslovenie dlžníka, zistenie jeho údajov, vypracovanie a uzavretie konkrétnej zmluvy, a teda úkony na strane veriteľa, ktoré sú nevyhnutné pre uzavretie konkrétnej zmluvy, ktoré sú internou záležitosťou veriteľa a súčasťou jeho nákladov). Definícia celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom v zmysle § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. vymedzuje, čo sa do celkových nákladov má zahrnúť. Toto ustanovenie však neurčuje, že sú prípustné akékoľvek poplatky, samotnú otázku čo je ako poplatok prípustné a čo nie dané ustanovenie ani nerieši. Zákon od 10.06.2013 výslovne zakazuje poplatok za vedenie, evidenciu a správu spotrebiteľského úveru. Spracovanie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a administratíva s tým spojená patrí pod pojem správa spotrebiteľského úveru, čiže zákon č. 129/2010 Z.z. v § 9 ods. 10 takýto poplatok jednoznačne nepripúšťa. Poplatok 405,95 Eur je podľa žalovaného nezákonný, odporuje zákonu a ustanovenie o ňom je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. K nároku na zaplatenie sankcie vo výške 33,- Eur, nakoľko tento nebol platne dohodnutý a zároveň žalobca nepreukázal ani, že by boli splnené podmienky pre jeho uplatnenie. Všeobecné obchodné podmienky, ktoré majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru, nesmú slúžiť k tomu aby do nich y často neprehľadnej zložite formulovanej a malým písmom písanej forme dodávateľ skryl dojednanie, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najskôr uniknú, ako sú napríklad rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute. Vychádzajúc z vyššie uvedenej argumentácie potom odvolací súd zhode s prvostupňovým uzatvára, že pokiaľ v rámci spotrebiteľskej zmluvy dojednanie o zmluvnej pokute nie je obsiahnuté priamo v podpísanej zmluve, ale iba v obch. podmienkach, hoci vyhlásených za jej súčasť, zmluvnú pokutu nemožno považovať za platne písomne dojednanú (§ 544 ods. 2 Obč. zák, ktorý sa s poukazom na § 1 ods. 2 v spojení s § 300 až 302 Obchodného zákonníka I, vzťahuje i na obchodnoprávne vzťahy). Nedostatok zákonom predpísanej písomnej formy právneho úkonu potom v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka robí dohodu účastníkov absolútne neplatnou. Z neplatného zmluvného dojednania potom nemôže vzniknúť oprávnenie, ani povinnosť. Prvostupňový súd preto správne žalobu v časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty zamietol. (rozsudok KS v Trnave č.k. 25co/144/2015 z 25.1.2016). Nárok na zmluvnú pokutu vo výške 33,- Eur je podľa žalovaného nedôvodným, nakoľko tá nebola dohodnutá riadne a v písomnej forme. Žalovaný namietal aj to, že neporušil žiadnu dohodu a preto mu povinnosť platiť pokutu nevznikla. V súvislosti s tvrdením žalobcu o uzavretí akejsi mediačnej dohody uviedol, že jej uzavretia nie je si vedomý a preto akékoľvek nároky žalobcu spájané s jej uzavretím odmieta.

3. Podľa ust. § 181 ods. 2 CSP po úkonoch podľa odseku 1 súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. To neplatí, ak tak už postupoval pri predbežnom prejednaní sporu.

4. Súd podľa § 181 ods. 2 CSP určil, že medzi stranami sú sporné nasledujúce skutkové tvrdenia:

- dôvodnosť tvrdených a uplatňovaných nárokov žalobcu
- či je úver poskytnutý na základe predmetnej zmluvy bezúročný a bez poplatkov
- či je RPMN úveru neprimerane vysoká v rozpore s dobrými mravmi a so zákonom
- či je výška odplaty za poskytnutie úveru a úrok neprimerane vysoké a v rozpore s dobrými mravmi
- či poplatok 22,95 eur, úrok 90,22 eur a poplatok za upomienku 38,31 eur, zmluvná pokuta 33,- eur, trovy mediačného konania 139,65 eur dôvodnými nárokmi žalobcu

5. Podľa ust. § 180 CSP po vyvolaní veci súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti, a otvorí pojednávanie.

6. S poukazom na citované ustanovenie súd dňa 19.06.2017 po vyvolaní veci zistil, že na pojednávanie sa nedostavil žalobca, právny zástupca žalobcu, žalovaný. Nedostavil sa žalobca, svoju neúčasť ospravedlnil elektronickým podaním doručeným súdu 12.6.2017, v ktorom uviedol pracovnú zaneprázdnenosť a požiadal súd o uskutočnenie konania v jeho neprítomnosti. Súd konal v ich neprítomnosti a otvoril pojednávanie.

7. V predmetnej veci súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a to najmä : žaloba s prílohami zo dňa 15.12.2015 doručená súdu 27.4.2016 l.č.1-20, lustrácia žalovaného v RO, SP, ZVJS l.č.23-26, žalobcovi doručovaná výzva na úhradu SP s príkazom na úhradu, doručená 16.5.2016 l.č. 28-29, žalovanému doručovaná žaloba s prílohami doručená 24.6.2016 l.č.31-37, vyjadrenie žalovaného zo dňa 28.6.2016 doručené súdu 6.7.2016 (PZ žalobcu doručené 4.8.2016) l.č. 38-43, odpoveď - vyjadrenie žalobcu na výzvu l.č.44-49, uznesenie č.k. 7C/68/2016-50 (výzva žalovanému, aby sa písomne vyjadril k vyjadreniu žalobcu) doručené žalovanému 26.10.2016 l.č. 50-53, vyjadrenie žalovaného k podaniu žalobcu doručené súdu 4.11.2016, PZ žalobcu doručené na vedomie 30.1.2017) l.č.54-69, pokyn sudcu na termín pojednávania na 20.3.2017 l.č.72-74, žiadosť o odročenie pojednávania z 15.3.2017 l.č. 76, zápisnica o pojednávani z 20.3.2017 (pojednávania bolo odročené na 15.5.2017) l.č. 77, ospravedlnenie žalobcu z neúčasti na pojednávani doručené súdu 10.5.2017 l.č. 79 - 83, dňa 12.5.2017 súdu doručené ospravedlnenie žalovaného z dôvodu choroby syna. Zároveň požiadal o odročenie pojednávania l.č. 84, zápisnica o pojednávani zo dňa 15.5.2017 (uznesením odročené) l.č. 85-86, predvolanie na pojednávanie na termín 19/6, žalovaný bol zároveň vyzvaný na doloženie dokladu potvrdzujúceho neúčasť na pojednávani (PZ žalobcu doručené 22.5.2017 a žalovanému 19.5.2017) l.č.87-88, 29.5.2017 súdu doručený e-mail žalovaného, v ktorom oznámil, že doklad potvrdzujúci jeho neúčasť na pojednávani nevie doložiť l.č. 89, dňa 12.6.2017 súdu doručené ospravedlnenie neúčasti žalobcu na pojednávani 19.6.2017 l.č. 90-94 a zistil nasledovný skutkový stav :

8. Z listinných dôkazov Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá podľa zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov zo dňa 02.12.2013 a Dohoda o plnení v splátkach k „Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 109401148 zo dňa 02.12.2013,, zo dňa 02.12.2013, ktoré sú súčasťou súdneho spisu vyplýva, že Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 109401148 z 2.12.2013 žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 700 eur.

9. Žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť žalobcovi, zaplatiť odplatu pri poskytovaní finančných prostriedkov vo výške 405,95 eur a úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 274,05 eur , a teda zaplatiť celkom sumu 1380,- eur (bod 1 zmluvy).

10. Odplata predstavovala ročnú percentuálnu mieru nákladov 97,14% (bod 23 zmluvy) a úrok bol vo výške 39,15% ročne z poskytnutého úveru.

11.Z obsahu predmetnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 109401148 zo dňa 02.12.2013 vyplýva, že žalovaný sa zaviazal zaplatiť celkom sumu 1380,- eur do 11.12.2014 na účet veriteľa alebo v hotovosti mandatárovi.

12. Celkovú čiastku 1380,- eur podľa Dohody o plnení v splátkach z 02.12.2013 sa žalovaný zaviazal uhradiť v 12 splátkach po 115,- eur mesačne k 11. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 11.01.2014.

13. Žalovaný z uvedenej čiastky uhradil 1035,- eur.

14. Žalobca v žalobe vyslovil, že žalovaný je povinný mu uhradiť celkom 324,13 eur, z toho poplatok 22,95 eur a úrok 90,22 eur, poplatok za upomienky 38,31 eur , zmluvnú pokutu 33,- eur, trovy mediačného konania 139,- eur.

15. Podľa ust. § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

16. Podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

17. Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné..

19. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

21. Podľa ust. § 1 ods. 1 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

22. Podľa ust. § 9 ods. 6 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

23. Podľa ust. § 11 ods. 1 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (platného v čase uzatvorenia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

24. Podľa ust. § 11 ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (platný v čase uzatvorenia zmluvy), ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

25. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 420/2004 Z.z. o mediácii a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (platného v čase uzatvorenia zmluvy), mediácia je mimosúdna činnosť, pri ktorej

osoby zúčastnené na mediácii pomocou mediátora riešia spor, ktorý vznikol z ich zmluvného vzťahu alebo iného právneho vzťahu.

26. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 420/2004 Z.z. o mediácii a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (platného v čase uzatvorenia zmluvy), , Dohoda o riešení sporu mediáciou je písomná dohoda medzi osobami zúčastnenými na mediácii o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom vzťahu alebo inom právnom vzťahu, sa pokúsia vyriešiť mediáciou.

27. Podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka , dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

28. Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Z listinných dôkazov mal súd ustálený nasledovný skutkový stav: dňa 02.12. 2013 uzavrel so žalobcom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere pod č. 109401148 o poskytnutí spotrebiteľského úveru vo výške 700,- eur. Žalovaný mal žalobcovi uhradiť odplatu za poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 405,95 eur (za doplnenie osobných údajov a číselných údajov žalovaného o úvere do vopred predformulovaného a typizovaného znenia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere si žalobca vyčíslil náklady vo výške 405,95 Eur) a úrok spojených s poskytnutím spotrebiteľského úveru vo výške 274,05 eur (suma 274,05 eur je číselné vyjadrenie úrokovej sadzby 39,15 % ročne použitej na istinu úveru 700,- Eur)

30. Z obsahu Písomného vyhlásenia mediátora o skončení mediácie v mediačnom konaní vedenom na mediačnom centre spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. pod sp.zn. MK 02296/15 Mgr, A. A. zo dňa 31.08.2015 okrem iného vyplýva, že v súlade s čl. XXII ods. 2 Rokovacieho poriadku mediačného centra mediátor písomným vyhlásením skončil medičné konanie na základe toho, že odporca Juraj Y. neposkytol súčinnosť potrebnú k uskutočneniu mediačného konania, nepotvrdil svoju účasť, nedostavil sa na výkon mediačnej činnosti.

31. Odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov 405,95 eur predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov 97,14 % . Do výpočtu RPMN žalobca nezahrnul úrok, ktorým sa mal úročiť úver (úroková sadzba 39,15 % p.a.). Vyhotovenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme je zákonnou povinnosťou veriteľa, nejde o „službu“ poskytovanú spotrebiteľovi (žalovanému) nad rámec zákonných povinností žalobcu.

32. Úver poskytnutý na základe predmetnej zmluvy je úverom bezúročným a bez poplatkov, a to z dôvodu (§ 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z.) že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa .

33. Do celkových nákladov žalobca zahrnul len odplatu v sume 405,75 eur, ale nezahrnul úrok 39,15 % p.a. (ak by zahrnul, potom by výška RPMN nebola 97,14 %). Toto je porušenie zákonnej povinnosti žalobcu ako veriteľa a to uvádzať správne a pravdivé údaje. V predmetnej zmluve žalobca uviedol nepravdivý údaj v neprospech spotrebiteľa (žalovaného) , v dôsledku čoho je predmetný úver bezúročný , bez poplatkov. Priemerná hodnota RPMN v čase uzavretia zmluvy za porovnateľný úver bola vo výške 46,30 % , čiže v tomto prípade je uvedená RPMN viac ako 5 násobná (228,92 %). Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. je vymedzené, čo sa do celkových nákladov má zahrnúť t.j. celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom.

34. Predmetná dohoda o výške úroku je neplatným právnym úkonom. úroková sadzba bola v zmluve stanovená v hodnote 39,15 % ročne. Priemerná , obvyklá výška úrokovej sadzby na finančnom trhu v čase uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi stranami sporu bola 12,83 % ročne. Výška

úrokovej sadzby v zmluve prevyšuje obvyklú (priemernú) úrokovú sadzbu na finančnom trhu o viac ako 200 %, pričom takéto prevýšenie ju v rozhodovacej činnosti súdov považované za neplatné z dôvodu rozporu s dobrými mravmi

35. Žalobcom uplatnená odplata je vo výške 274,05 eur (vyčíslený úrok - v čase uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola priemerná úroková sadzba vo výške 12,83 % a určená sadzba v tomto prípade bola o viac ako dvaaplnásobok vyššia ako bola priemerná hodnota) s hodnotou priemernej RPMN - percentuálne vyjadrenie všetkých nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. S priemernou hodnotou RPMN sa má porovnávať hodnota RPMN úveru. Pri porovnaní hodnoty 97,14 % uvedenej v zmluve s priemernou RPMN 50,91 % je zrejmé, že nejde ani o obvyklú odplatu a zároveň ide o podstatné prevýšenie oproti finančnom trhu.

36. K výške odplaty za poskytnutie úveru, a úroku súd dodáva, že tieto sú neprimerane vysoké, v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Obč.zák.) .

37. K uplatnenému nároku titulom sankcie vo výške 33,- eur, mal súd za to, že táto sankcia nebola platne dohodnutá a ak by aj došlo k platnej dohode, žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre uplatnenie tejto sankcie. Všeobecné obchodné podmienky, ktoré majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru, nesmú slúžiť k tomu aby do nich v neprehľadnej zložite formulovanej a malým písmom písanej forme dodávateľ skryl dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa uniknú a teda ak v rámci spotrebiteľskej zmluvy dojednanie o zmluvnej pokute nebolo obsiahnuté priamo t.j. v predmetnej podpísanej zmluve, ale iba v podmienkach, vyhlásených za jej súčasť, zmluvnú pokutu nemožno považovať za platne písomne dojednanú. Nedostatok zákonom predpísanej písomnej formy právneho úkonu potom v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka robí predmetnú dohodu účastníkov absolútne neplatnou. Z neplatného zmluvného dojednania potom nemôže vzniknúť oprávnenie, ani povinnosť (napr. rozsudok KS v Trnave č.k. 25co/144/2015 z 25.1.2016).

38. Žalovaný nakoľko bol povinný vrátiť žalobcovi iba istinu úveru, nemohol sa dostať do omeškania so splácaním úveru a predmetných žalobou uplatnených nárokov nakoľko žalobcovi vznikol nárok na sumu 700,-eur a žalovaný uhradil sumu 1035,-eur čo nebolo medzi stranami sporu sporné. Žalobca (spoločnosť Pohotovosť s.r.o.) so žalovaným ako spotrebiteľom uzatvorila predmetnú Zmluvu o spotrebiteľskom úvere splatnom jednorázovo a súčasne aj predmetnú Dohodu o plnení v splátkach toho istého spotrebiteľského úveru, ktorou si žalobca zabezpečil zmenu splácania spotrebiteľského úveru z jednorazového splatenia na splácanie v splátkach. Dohoda o plnení v splátkach je nakoncipovaná tak, že rozčlenením pôvodného jednorazového splatenia celkovej sumy úveru na časť úveru splatnú skôr a na splácanie zostávajúcej sumy úveru rozložené do pravidelných splátok sa nemení celková suma úveru, čo sa prejavilo aj v zmene (zvýšení) ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) na spotrebiteľský úver.

39. Charakter predmetnej zmluvy je formulárový charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere a dohody o plnení v splátkach, nakoncipovaný spoločnosťou žalobcu a má za cieľ splnenie dlhu vo viacerých splátkach . Žalovaný k uzavretiu Dohody o plnení v splátkach ako spotrebiteľ pristúpil, keďže sa domnieval, že sa nemení výhodnosť jeho úveru. Toto konanie žalobcu bolo v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a môže narušilo ekonomické správanie žalovaného ako spotrebiteľa vo vzťahu k uzavretiu predmetnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a následnej Dohody o plnení v splátkach (zák. č. 250/2007 Z.z.) . Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Uvedený postup pri uzatvorení predmetnej Zmluvy a Dohody je postup, ktorý zakladá dôvod neplatnosti tohto právneho úkonu (§ 39 Občianskeho zákonníka), úkon bol teda vykonaný v rozpore so zákonom zo strany dodávateľa (žalobcu).

40. Podľa smernice 93/13/EHS keďže členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa nekalé podmienky neuplatňovali v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcu alebo dodávateľa a ak sa napriek tomu také podmienky uplatnia, nemajú viazať spotrebiteľa a nemajú byť záväzné pre spotrebiteľa.

41. Je nesporné s poukazom na ustálený skutkový stav, že žalovaný už zaplatil žalobcovi celkom sumu 1035,- eur a tým si splnil všetky povinnosti, vrátane tých, ktoré žalobca žaluje - suma 335,- eur (1035,- eur - 700 eur). S poukazom na ustálený skutkový stav vznikla žalovanému povinnosť vrátiť úver 700,- eur, ktorý v plnej výške už uhradil a preto súd žalobu o zaplatenie istiny 22,95,-eur titulom poplatku, istiny 90,22,-eur titulom známeho úroku, istiny 38,31,-eur titulom poplatku za upomienku a zmluvnej pokuty vo výške 33,-eur a trov mediačného konania v sume 139,65,-eur s príslušenstvom, v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

42. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Nakoľko súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhoduje o nároku na náhradu trov konania, pričom prizná nárok na náhradu trov konania strane v spore úspešnej, pre toto rozhodovanie je nevyhnutné primárne je ustáliť aké výdavky v priebehu konania v spore úspešnej strane vznikli, teda v akej výške vynaložila výdavky, pričom tieto výdavky strana musí aj reálne zaplatiť (napr. súdny poplatok, hotové výdavky a pod.), aby bolo možné vôbec uvažovať o existencii trov konania na konkrétnej procesnej strane, ktoré je povinná neúspešná strana nahradiť. Prvotne je teda potrebné, aby určité výdavky strana zaplatila (v zmysle CSP každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú) a následne, pokiaľ bude táto strana v spore úspešná, vzniká jej nárok na náhradu týchto ňou platených výdavkov (za podmienok podľa CSP, t. j. preukázania, odôvodnenosti a účelnosti). V prejednávanej veci súd o náhrade trov konania súd rozhodol podľa CSP a žalovanému, ktorého čistý pomer úspechu vo veci bol 100%, priznal plný nárok na náhradu trov konania ako plne úspešnej strane s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 C. s. p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.